

3. Može li se članak 2. stavak 2. točku (a) Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja tumačiti na način da pravilo sadržano u pravilniku o radu poduzeća kojim se radnicima zabranjuje da „[na i]koji način, u govoru, odijevanjem ili na bilo koji drugi način, [...] izražavaju svoja vjerska, filozofska ili politička uvjerenja, kakva god ona bila” čini izravnu diskriminaciju, kad je iz konkretne provedbe tog internog pravila očito sljedeće:
- (a) prema radnici koja namjerava ostvarivati svoju slobodu vjeroispovijedi vidljivim nošenjem (konotacijskog) simbola, u ovom slučaju marame za glavu, postupa se nepovoljnije nego prema nekom drugom radniku koji nije pripadnik nijedne vjere, nema nikakvih filozofskih uvjerenja i ne zagovara nikakvu političku pripadnost te koji stoga nema nikakvu potrebu nositi bilo kakav politički, filozofski ili vjerski simbol?
 - (b) prema radnici koja namjerava ostvarivati svoju slobodu vjeroispovijedi vidljivim nošenjem (konotacijskog) simbola, u ovom slučaju marame za glavu, postupa se nepovoljnije nego prema nekom drugom radniku koji ima bilo kakva filozofska ili politička uvjerenja, ali čija je potreba da to javno pokazuje nošenjem (konotacijskog) simbola manja ili čak uopće ne postoji?
 - (c) prema radnici koja namjerava ostvarivati svoju slobodu vjeroispovijedi vidljivim nošenjem (konotacijskog) simbola, u ovom slučaju marame za glavu, postupa se nepovoljnije nego prema nekom drugom radniku koji je druge vjere ili čak iste vjere, ali čija je potreba da to javno pokazuje nošenjem (konotacijskog) simbola manja ili čak uopće ne postoji?
 - (d) polazeći od tvrdnje da uvjerenje nije nužno vjerske, filozofske ili političke prirode i da može biti riječ o drugoj vrsti uvjerenja (umjetničko, estetsko, sportsko, glazbeno itd.), prema radnici koja namjerava ostvarivati svoju slobodu vjeroispovijedi vidljivim nošenjem (konotacijskog) simbola, u ovom slučaju marame za glavu, postupa se nepovoljnije nego prema nekom drugom radniku koji ima uvjerenja različita od vjerskih, filozofskih ili političkih uvjerenja i koji to iskazuje odijevanjem?
 - (e) polazeći od načela da negativni aspekt slobode iskazivanja vjerskih uvjerenja znači i da osoba nije obvezna otkriti svoju pripadnost ili vjerska uvjerenja, prema radnici koja namjerava ostvarivati svoju slobodu vjeroispovijedi nošenjem marame za glavu koja sama po sebi nije jednoznačni simbol te vjere, uzimajući u obzir da ga neka druga radnica može odlučiti nositi iz estetskih, kulturnih ili čak zdravstvenih razloga i da se nužno ne razlikuje od običnog rupca, postupa se nepovoljnije nego prema nekom drugom radniku koji u govoru iskazuje svoja vjerska, filozofska ili politička uvjerenja jer je to za radnicu koja nosi maramu za glavu još teža povreda slobode vjeroispovijedi na temelju članka 9.1. EKLJP-a s obzirom na to da, osim ako se predrasudama dopusti da uzmu maha, simbol uvjerenja u obliku marame za glavu nije očit i najčešće se može otkriti samo ako je osoba koja ga nosi prisiljena iznijeti razloge za to svojem poslodavcu?
 - (f) prema radnici koja namjerava ostvarivati svoju slobodu vjeroispovijedi vidljivim nošenjem (konotacijskog) simbola, u ovom slučaju marame za glavu, postupa se nepovoljnije nego prema nekom drugom radniku jednakih uvjerenja koji ih je odlučio iskazivati nošenjem brade (što je slučaj koji nije osobito zabranjen internim pravilom, za razliku od iskazivanja uvjerenja odijevanjem)?

(¹) SL 2000, L 303, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69. i ispravak SL 2020., L 63, str. 9.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. srpnja 2020. uputila Administratīvā rajona tiesa (Latvija) – SIA Zinātnes parks protiv Finanšu ministrija

(Predmet C-347/20)

(2020/C 339/09)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Administratīvā rajona tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SIA Zinātnes parks

Tuženik: Finanšu ministrija

Prethodna pitanja

1. Treba li pojam „temeljni vlasnički kapital” iz članka 2. točke 18. podtočke (a) Uredbe Komisije br. 651/2014 od 17. lipnja 2014. o ocjenjivanju određenih kategorija potpora spojivima s unutarnjim tržištem u primjeni članaka 107. i 108. Ugovora ⁽¹⁾, u vezi s drugim odredbama prava Unije o djelatnostima društava, tumačiti na način da se utvrđivanje temeljnog vlasničkog kapitala treba temeljiti isključivo na podacima koji su objavljeni na način utvrđen nacionalnim zakonodavstvom svake države članice, uzimajući u obzir da se, stoga, takvi podaci mogu smatrati djelotvornima tek od tog trenutka?
2. Prilikom ocjene pojma „poduzetnik u teškoćama” iz članka 2. točke 18. Uredbe Komisije br. 651/2014 od 17. lipnja 2014. o ocjenjivanju određenih kategorija potpora spojivima s unutarnjim tržištem u primjeni članaka 107. i 108. Ugovora, treba li pridati važnost zahtjevima, utvrđenim u okviru postupka odabira projekata za europske fondove, u pogledu toga koje je dokumente potrebno podnijeti kako bi se dokazalo financijsko stanje poduzetnika o kojem je riječ?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo prethodno pitanje, je li nacionalni propis o odabiru projekata kojim se utvrđuje da se prijave za projekt ne mogu pojašnjavati nakon podnošenja u skladu s načelima transparentnosti i nediskriminacije iz članka 125. stavka 3. točke (a) podtočke ii. Uredbe br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju zajedničkih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu, Europskom poljoprivrednom fondu za ruralni razvoj i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i o utvrđivanju općih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006? ⁽²⁾

⁽¹⁾ SL 2014, L 187, str. 1. i ispravci SL 2016., L 115, str. 50., SL 2016., L 292, str. 50., SL 2018., L 26, str. 53. i SL 2019., L 119, str. 203.

⁽²⁾ SL 2013, L 347, str. 320. i ispravci SL 2016., L 200, str. 140. i SL 2018., L 294, str. 45.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. srpnja 2020. uputio Tribunal de l'Entreprise du Hainaut,
division de Charleroi (Belgija) – Skeyes protiv Ryanair DAC, ranije Ryanair Ltd**

(Predmet C-353/20)

(2020/C 339/10)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de l'Entreprise du Hainaut, division de Charleroi

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Skeyes

Tuženik: Ryanair DAC, ranije Ryanair Ltd

Prethodna pitanja

1. Treba li Uredbu br. 550/2004 ⁽¹⁾, osobito njezin članak 8., tumačiti na način da se njome države članice ovlašćuju da iz nadzora svojih sudova isključe navodne povrede obveze pružanja usluga koje izvršava pružatelj usluga u zračnom prometu, ili odredbe Uredbe treba tumačiti na način da se njima države članice obvezuje na to da protiv navodnih povreda predvide učinkovita pravna sredstva uzimajući u obzir prirodu usluga koje treba pružiti?